

Daniela
Krolupperová

ATLAS strašidel

Eva Sýkorová-
Pekárková

Albatros

Atlas strašidel

čili

Atlas výskytu domácích strašidel
v Čechách, na Moravě a ve Slezsku
pro odbornou, širokou
i dlouhou veřejnost

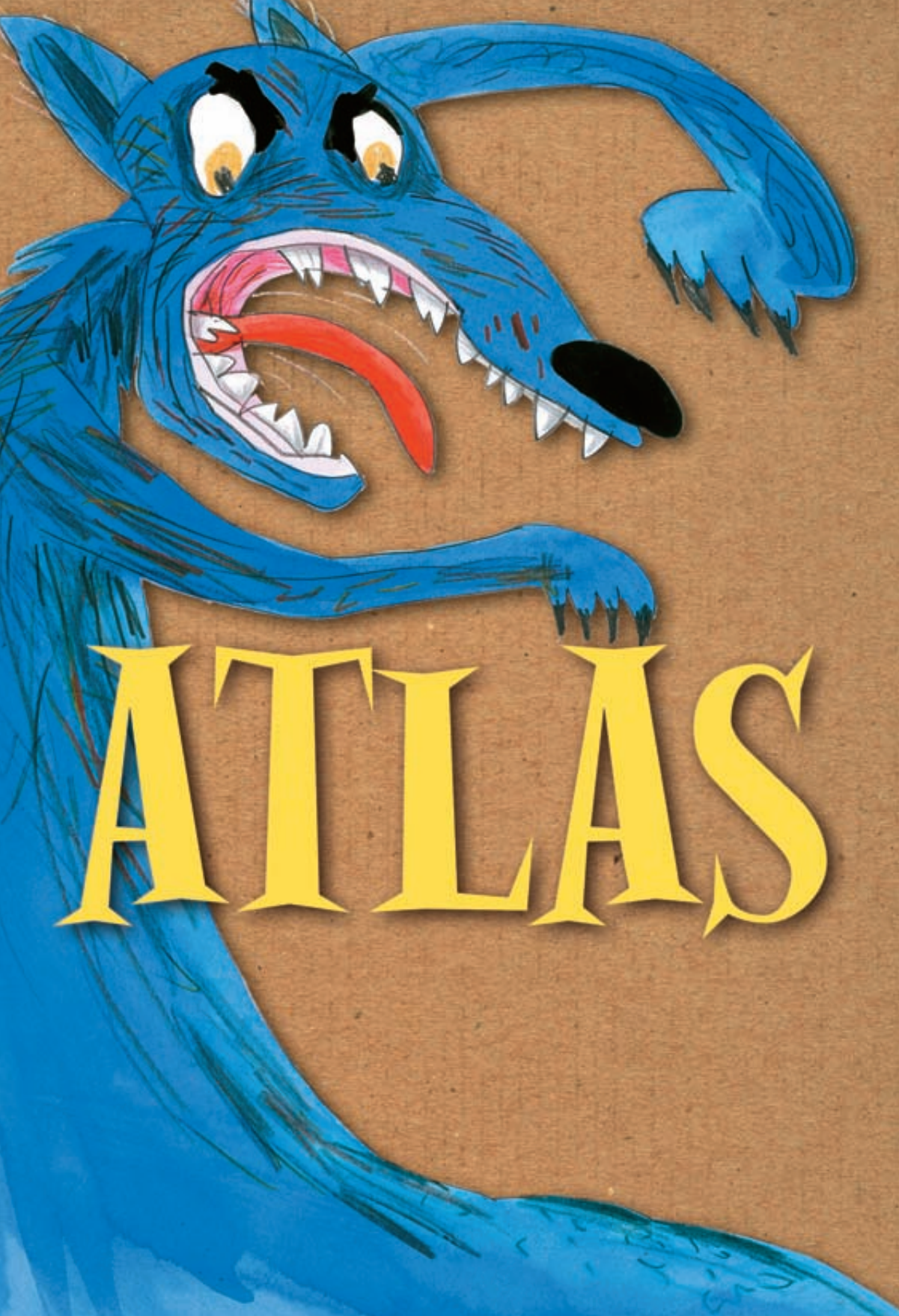

ATLAS

strašidel

ATLAS

Daniela
Krolupperová

Eva Sýkorová-Pekárková

strašidel

Albatros

© Daniela Krolupperová, 2006

Illustrations © Eva Sýkorová-Pekárková, 2006

ISBN 978-80-00-03845-2

Kde se vzala strašidla?

Vývoj strašidel je neobyčejně zajímavý a doposud nebyl strašidlozpytci (čili vědci, kteří se zabývají studiem strašidel) plně zmapován. Archeologické nálezy však zcela jasně prokazují, že se strašidla nevyvinula z opic a lidoopů, jak se tvrdí o člověku. A to i navzdory tomu, že se některá strašidla (především ta nemytá z čeledi hejkalovitých) opicím hodně podobají.

Vývoj strašidel byl složitý až zapeklitý. Vyvíjela se postupně jako odpověď na neřesti, nepravosti, nectnosti a zlořádství člověka a zlobení jeho mláďat.

Například takové bludičky vznikly, když se ukázalo, že někteří lidé příliš často navštěvují krčmy a putyky, kde ke své škodě popíjejí nadměrné množství kořalky. Omámeni alkoholem nebyli s to najít cestu zpět domů. Aby se opilci odnaučili této neřesti, začaly je bludičky svádět z cesty. Takže sem tam někdo klesl do bažiny, spadl do rokle či průrvy, případně do nějaké menší strže. Stačilo pár takových nešťastných pádů a došlo k pod-

statnému zlepšení situace. Ochmelkové, kteří se nestihli ztratit, dostali strach, že by mohli dopadnout stejně jako ti, co zbloudili, takže se polepšili.

Klekánice zase vznikly proto, že se některé zlobivé děti nevracely včas domů k večeři. Měly se vrátit před klekáním, což byla chvíle, kdy se večer rozezněl kostelní zvon, který zval k večerní modlitbě. A tak si klekánice párkrát počkala na opozdílé neposluchy a děti – jako mávnutím kouzelného proutku – už domů pozdě nechodily.

Jak se tak lidé dále vyvíjeli od opičích doupat k mobilům, ukázalo se bohužel, že trpí celou řadou dalších povahových vad, chyb a nedostatků. Bývají zlí, sobečtí, hrabiví, lakotní, chamtiví, hamižní, nepřejícní, nespravedliví, zákešní, krutí, nemilosrdní, bezcitní, podlí a záludní... prostě hrůza. Spravedlnost se už na to nemohla koukat, a tak vzniklo peklo.

Peklo je nesmírně rozsáhlá instituce, která se kvůli návalu práce neustále rozšiřuje, takže již získala statut Království pekelného. Působí v něm v celé řadě funkcí několik stovek plně vytížených čertů. Šéfuje jim Lucifer. Peklo má za úkol po smrti ztrestat nehodné lidi za jejich zlé skutky. Pokud někteří lidé v činění zla výrazně vynikají, mohou si pro ně čerti ve výjimečných případech přijít už za jejich života. Čertům lze též upsat duši. Funkce pekla je především preventivní – očekává se, že se lidé budou pekla natolik bát, že se vynasnaží chovat se slušně. Protože se však z pekla nikdy nikdo nevrátil, namlouvají si zlořádní lidé, že peklo ve skutečnosti není. Ti však budou velmi nepříjemně překvapeni.

Takové jsou hlavní příčiny vzniku a vývoje strašidel. Jenomže to není všechno! Strašidla to začalo bavit a potom už se vyvíjela sama pro sebe, jen tak, aby si do lidí trochu rýpla, aby je drobet vylekala, poškádlila a občas mírně naštvála.

Protože lidstvo se vyvíjí hlava nehlava a ke svému okolí se chová poměrně bezohledně, převládá u některých strašidlozpytců obava, že i jistým druhům strašidel hrozí vyhynutí. Není tomu tak!

Za ohrožená se považují drobná, spíše lekavá až mírně děsivá strašidýlka, jejichž pracovní působení se váže na stará řemesla, která pomalu upadají a berou za své. Ohrožen je například u dětí velmi neoblíbený druh Kaňkáč. Toto maličké strašidýlko, jak je patrné již z jeho názvu, dělá dětem při psaní do sešitu inkoustové kaňky. Protože se od používání kalamářů již upustilo a bombičková plnicí pera lze přimět k ukaňknutí jen se značnou námahou, přišel Kaňkáč postupně o práci. Naštěstí jsou strašidla podstatně životaschopnější než dinosauři (a někteří lidé), takže Kaňkáčovi v žádném případě vyhynutí nehrozí. Je to sice drobné, nicméně velmi čínorodé strašidýlko. Přizpůsobilo se vědecko-technickému pokroku a začalo se bratříčkovat s všelijakými viry, červy a trojskými koni. V současné době se přeskoluje na počítačového záškodníka.

A jelikož nic nenasvědčuje tomu, že by se lidé polepšili natolik, že by strašidel už nebylo zapotřebí, čeká strašidla a čerty především v nejbližší budoucnosti velký rozkvět živnosti.

Oblíbené omyly - - -

O strašidlech se vypráví celá řada pohádek, historek a pověstí.

Ale jaká jsou strašidla doopravdy?

První oblíbený omyl: Strašidla nahánějí hrůzu

Kdepak, strašidla jsou především laskavá. Mají v oblibě děti, které se rády příjemně bojí doma u mámy nebo s babičkou v křesle u krásné pohádkové knížky. Občas to dokonce takováhle strašidylka nevydrží a z knížky opatrně vykukují, tolik jsou zvědavá na děti, které budou jejich příběhy poslouchat. Větší děti, které už pohádky samy dovedou číst, někdy ucítí na dlaních, v nichž knihu drží, něco jako zvláštní závan. To jak kolem přeběhla neviditelná a hodně zvědavá lesní víla nebo divoženka. Strašidla sice straší, ale mírně a s láskou.

Druhý oblíbený omyl: Strašidla neznají řád

Kdepak, strašidla pečlivě dodržují všechna strašidelná pravidla. Dbají, aby dobro zvítězilo nad zlem. Proto také zlá strašidla nikdy nevyhrávají a zlí lidé jsou po právu potrestáni.

→ 0 strašidlech

Třetí oblíbený omyl: Strašidla mluví nevybíravě a obhrouble a trpí ošklivými zlozvyky

Kdepak, strašidla nemluví sprostě (ani čerti už moc neklejí) a kromě dýmkomilných vodníků žádné z nich nekouří.

Čtvrtý oblíbený omyl: Strašidla jsou líná

Kdepak, strašidla ani nevědí, co je to lenost. Některá jsou až třeskutě pracovitá.

Pátý oblíbený omyl: Strašidla dělají nepořádek

Kdepak, strašidla nikdy neodhazují odpadky jen tak na ulici nebo do přírody. Naopak odpad třídí, plíží se tajně po nocích a vyhazují ho do sběrových kontejnerů.

Šestý oblíbený omyl: Strašidla se ničeho nebojí

Kdepak, strašidla mají strach z rychlých aut, moderních rychlovlaků a letadel.

Sedmý oblíbený omyl: Strašidla nemají ráda lidi

Tak to už vůbec ne! Strašidla mají ráda odvážné, statečné a spravedlivé lidi, zejména děti.

A ještě kromě toho...

...strašidla dovedou být opravdu dobrými kamarády. Ve skutečném světě, kde lidé zapomínají na pohádky, existují strašidla mnohem strašnější než ta pohádková. Třeba takové drogy. Mají neviditelné pařáty a na nich ostré drápy. Tiše vyčkávají, skočí na neopatrného a moc zvědavého člověka a už ho nikdy nepustí. Celý život ho potom trápí a týrají. Kochají se tím, že ho mají ve své moci a mohou si s ním dělat, co chtějí. Člověk, kterého dostane strašidlo – droga, ztratí svoji vůli. Stane se z něj loutka, kterou si droga tahá na provázku, kam se jí zamane. I hodně zlý černokněžník je v porovnání se strašidly – drogami v podstatě neškodný dobrák.

I. ČÁST

STRAŠIDLA PRO BOJSY

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.